

զում իմաստնոց Պարսից և Հայոց խանձարուրք լեալ էր տեղիս, յորոց մի և վարդապետն Մխիթար Գոշ: Զայժմու քաղաքս շինողն յիւր անուն Աղապատապ կոչեաց, այլ հին անուամբն լսի միշտ: Լեկզիք յաւար մասնեցին զքաղաքս յամին 1721, յետոյ Օսմանեանք նուաճեցին, դամ մի և Վիքք: այլ յեւս անցելոյ դարուն ճաւատ խանձարունեաց զբերդն Ռուսաց, ապա և 'ի նոցանէ ճողոպրել կամեցեալ՝ յամին 1804 պաշարեցաւ 'ի նմին և սպանաւ: և Ռուսաց տիրացեալ յ'3 դեկտեմբեր ամսոյ՝ յաւուր տնի Ս. Եղիսաբեթի 'ի նորին անուն և 'ի կայսրուհւոյն իւրեանց՝ կոչեցին ԵԼԻՍԱՅԵԹՈՒՊՈԼԻՍ, որով ճանաչի արդ համբոյն նահանգն: և աթոռ կուսակալի հաստատեցաւ 'ի նմա: Նշանաւորք 'ի Կանձայ շէքք՝ են բերդն 'ի բարձու 300 ոտից, տպարանք կուսակալին որ է դղեակն ճաւատայ, կամուրջ որ 'ի հինգ թաղս արոհն գետովն զքաղաքն, վաճառանոց մեծ, և ճեմելք բարձրաբերձ սուեաց: մեկիթն Շահաբասայ, մեծ եկեղեցին Հայոց շինեալ յամին 1833: և գործարանք միտաբոյի 250իւ չափ: Բնակիչք 20,000 որոց էրբորք մասն Հայ է: — Ի հարաւոյ Գանձակայ յալմէ գետոյն իբր 2 և կէս ժամու հեռի կայ Հէլէնիսթի (Հեղինեայ գիւղ) աւան Գերմանական դաղթականի 650 ուգոց, որք պարսպին 'ի մշակութիւն: Մերձ յաւանն կան աւերակք հնոց քաղաքի և հողաբլուրք դամբանաց մեծաւնք, որոց ոչ ծա նուցան շինողք և թաղեալք: — Գելից հարաւոյ Գանձակայ յեզր Կուրակայ կայ Գաւաթ-լայ աւան, 'ի վերայ արբոնի ճանապարհին Գանձակայ և Շուշեայ, և 'ի հիւսիսոյ ելից հեռագոյն 'ի վերայ նորին ճաւապարհի՝ Բաւր-լայ, տրանոր Կաւան գետ ճեւանջիւր դաւառի (179) խառնի ընդ Կուրակայ:

Գ. ԳԱՐԱՊԱՂ ԿԱՍ ՇՈՒՇԻ

168. Նահանգն Գարապաղ 'ի հիւսիսոյ կողմանէ սահման ունի զԳանձակ, յելից զԿուր, 'ի հարաւոյ զԵրասխ, 'ի մոից զՀայկական նահանգն յՕրտուպատայ ցՍոթիս: մեծ կէս երկրին՝ որ է արեւմտեանն՝ լեռնակոհակ է և անսառափոխ և այգեւեղ, վասն այնորին և ԳԱՐԱՊԱՂ կոչեցաւ կամ Գաւաթ-լայ: արեւելեանն մասն՝ դաշտավայր տափարակ ընդ մէջ Կուրայ և Երասխայ, և է սա ՌԵՏԻ աշխարհ հին: իսկ արեւմտեանն և բուն Գարապաղ՝ կէս ԵՐՏԱՍ աշխարհ է առ Ուտիով, և կէս ՍԻՆԻԻԲ առ Հայկական նահանգաւ: Արցախական երկիր 'ի միջին դարուց և այսր ԵՐՏԱՍ կոչի, որ և ՓՈՒՐ ՍԻՆԻԻԲ: կոչի ևս ԵՐՏԱՍ 'ի Պարսից, որպէս և 'ի Հայոց 'ի միջին դարս, յանուն Առանայ Սիսակեանց, զոր վաղարշակ արքայ կողմնակալ կարգեաց վայրացս, և 'ի զարմից նորա սերեցան թագաւորք Աղուանից և իշխանք ցամա իրն հազար, վասն որոյ և Առանշահիք կոչեին: — Գետք ոչ սակաւք իջանէն 'ի լեռանցն, յորս հզօրագոյն է օժանդակն Կուրայ թաւառ կամ թեթեւեթ որ է ՏԵՓԱՐ ըստ նախնեաց: 'ի հիւսիսոյ նորա Կաւան և այլ գետակք: 'ի հարաւոյ՝ Գեթա խա

լէն, և Գաւաթ կամ Կաւաթ: և ոմանք յԵրասխ իջանէն 'ի հարաւ կոյս, որպէս հաւաթ կամ Աւերա ընդ մէջ Սիւնեաց և Խաչենոյ, յինքն ընկալեալ վեռակա բաղումն: և 'ի մոից նորա Զաւար-լայ, յելից՝ Բէնիսիւս: — Ի վեց դաւառս բաժանի արդ նահանգս, որք են Զանկազոր, Մեղրի, Զարբերդ, Վառանգին, Ճեւանջիւր և Քէպերլին, որք ընդ միոյ կուսակալն վարչութեամբ են, հաստատելոյ 'ի Շուշի քաղաքի, յորոյ անուն և նահանգն համբոյն կոչի երբեմն: իսկ ըստ զինուորական արոհմանց ընդ Էլմասխայ տեսչութեամբ է: Ոգիք աւելի քան 400,000 բնակէն 'ի նահանգիս, որոց չորիւր մասն Հայք, կամ աւելի ևս:

169. Ա. ԶԱՆԿԱԶՈՐ դաւառ 'ի մոից հիւսիսոյ նահանգին կայ յարեւելից Տարաղաղաղայ և 'ի հարաւոյ Սոթից և Այրումայ, 'ի մոից վտակաց Թարթառայ, Պարկուշատայ և Հաքարեայ, և 'ի հիւսիսոյ Մեղրոյ, և ունի զհին դաւառսն ԱԼԱԶԷԶ և ԶԱԲԱՆԻ, մասամբք այլոց ոմանց: որք 'ի միջին դարս կոչեցան ԲԱՇԵԹԱՆ և ԶԱԲԱՆԻ կամ ԶԱԲԱՆ: յորս աւելի քան զհարիւր գետոյս յիւլ Ստեփանոս Ուսպիլեան հարկատու թեմի Սիւնեաց աթոռոյն: այժմ հաղիւ հարիւր գետք 'ի բովանդակ թեմին նշանակին և 16 'ի նոցանէ կալուածք են աթոռոյն: իսկ անուանք վեռակաց դաւառիս որպէս և մերձակային ըստ դարս դարս փոփոխեին ընդ սահմանացն ըստ փոփոխել տիրպետաց նոցին: և լին մեզ քաղաքանոց այժմու հանգամանքն: Զարեմոց դաւառիս բոլին Թարթառ գետ, և 'ի հարաւոյ կուսէ Պաւար-լայ որ ստորեւ Բաւր-լայ գետ կոչի և խառնի 'ի Հաքարու գետ մերձ յԵրասխ: հուս յակունս նորա կայ Պաւար-լայ գետ, յորոյ ելից ամբանայ Գուր կամ Կիւլե լեռուն յորձր 11000', և 'ի հարաւոյ նորա Բիւլե 9740': յելից սոցա յայլոց լեռանց իջանէն վտակք Հաքարու գետոյ, յորոց մին Բաւար-լայ կոչի և առ նմին կան Երեւան-լայ:

170. Գլխաւոր տեղի դաւառիս է աւանն ԳՈՐԻՍ՝ Կիւլե-լայ կոչեցեալ այժմիկ, 'ի հարաւակողմն առ վտակի միւսմ Պարկուշատայ 'ի խորահովտի 3900' բարձու, 200 տամբք և ամրոցաւ: յելից նորա կայ Խնձրէ-լայ անուանի 'ի պատերազմունս Ղափանեցոց 'ի սկիզբն անցելոյ դարու քաղութեամբ բնակչացն աւանց և կանանց: և Կաւաթ-լայ կամ Կաւաթ 'ի հիւսիսոյ նորա 75 տամբք և սաքաւն եկեղեցեաւ մեծաւ: Բաւահան 'ի հարաւոյ Խնձորեայ, 'ի գոգ ժայռից, յորոց բարձանց իջանէն Վուրք: 'ի հիւսիսոյ և 'ի մոից Տեւ, Խաւաթ, Խաւաթ, Խաթ, և այլն: Սիւնիս և Պաւար-լայ կամ Բաւար-լայ յարեւելից լեռանց նախ լեռանու և Օրտուպատայ, և յարեւմտից գետոյն Որտան, որ նոյն ինքն է Պարկուշատ: 'ի Բանակոթ աւանի է Թանկեան տոհմ մեկիքաց Հայոց, որոց առ մեզ շինեալ է կամուրջս 'ի վերայ Պաւար-լայ գետոյ և կարաւանատուն 'ի գլուխ Արաբի լեռին որ տանի 'ի Կախիլեան: Հանդէպ Բանակոթայ յայն կողմն գետոյն կայ Գաւաթ-լայ գետ:

171. Բ. ՄԵՂՐԻ 'ի հարաւոյ Զանկազորայ կայ, ընդ մէջ Օրտուպատայ, Երասխայ և Հաքարայ: և